

Jonasz Kofta, Jak pi

Jak pięknie by mogło być
Na ziemi wiecznie zielonej
Wystarczy wiedzieć, gdzie wstaje świt
I pójść, i pójść w tę stronę
Wśród szczęku broni, zgiełku spraw
Krzyczą Kasandry wszystko wiedzące:
Tu mądrość świata na nic się zda
Tu trzeba umieć spojrzeć w słońce
Jak pięknie by mogło być
Ziemia jest wielką jabłonią
Starczy owoców, wystarczy cienia
Dla tych, co pod nią się schronią
Jak pięknie by mogło być
Bo przecież jesteśmy ludźmi
Jest sen zbyt straszny, aby go śnić
Obudźmy się, obudźmy!
Wśród krwi, pożogi toczy się gra
Codziennie jest Sąd Ostateczny
Tu mądrość świata na nic się zda
Musimy znów stać się dziećmi
Jak pięknie by mogło być
Ziemia jest wielką jabłonią
Starczy owoców, wystarczy cienia
Dla tych, co pod nią się schronią
Jak pięknie by mogło być...
Przecież tak dobre jest życie